Plat du jour
© Roland Meyer

14.21 Auer. Et gëtt esou lues eidel heibannen. Elo gi se nees all op hier Aarbécht. Elo gi se nees op hier Büroen. Elo gi se nees op hier Banken. Eng Arméi schwaarzgekleed Männer a Fraen, all em déi 30 Joer al, déi meeschtens franséisch schwätzen, meeschtens e bëssen ze haart, déi de Plat du jour gutt fannen, déi de Kader, den Ambiente gutt fannen an déi esou guer de Bordeaux, dien se fir 31 Euro drénken, gutt fannen. Et gesäit een hinnen of, datt se dat alles gutt fannen, se verstoppen et net, nee se loossen et all Mënsch gesinn, dien hei am Restaurant, 100 Meter iwwer dem Musée, d'Strooss erop, sëtzt. Jidderee soll et miirke, jidderee soll et gesinn. Hier gutt Laun soll ustiechen. Mee se schreckt just of, wëll se hu keng Ahnung, se wësse jo näischt, se kënnen et net wëssen. Wouhir sollen se et och wëssen?
Si hunn dat net op hierer Universitéit geléiert. Do léiert een dat net. Op der Uni léiert ee Saachen fir d'Zukunft, fir déi Zäit no der Schoul, fir déi Zäit dono, wou ee schaffe geet, Sue verdingt, matmécht, eng Bank, eng Entreprise opbaut, sech eppes opbaut, sech eng Famill opbaut, sech en Haus opbaut, sech e Verméigen opbaut. An elo, no der Finanzkriiss?

Elo mengen déi, déi nach ëmmer op de Banke schaffen, an nach ëmmer all Mëtteg de Plat du jour heihinner iesse kommen an nach ëmmer die vill ze deieren a schlechte Bordeaux drénken, elo mengen déi, et ging nees vu vir ugoen. Si gleewen un de New Normal, si gleewen drunn, datt alles nees besser gëtt, datt alles nees vu vir ufänkt. Si gleewen un d'Operstoen vun hiere Banken, vun hiere Plazen, vun hierem Liewen, nom Doud. Si gleewen un dien éiwege Floss vun de Suen, si gleewen un d'Reinkarnatioun vun engem Kapital, dat just nach um Pobeier hei zu Lëtzebuerg ass, an dat wéi eng leefeg Houer hannert ganz anere Freieren hier ass. Mee si gleewen drunn, bis an all Éiwegkeet. Amen. Wourunner sollen si och soss gleewen?

14.25 Auer. Meng Fläsch Crozes-Hermitage ass eidel. Gëschter hat ech nees mam Pierre geschwat. Mir kennen eis zanter der Uni. Hien ass haut Dokter. Hie kënnt et gutt hunn. Hien ass Chefdokter op der Kriibsstatioun. Deemools war ech frou, fir hien ze kennen, wéi meng Fra Broschtkriibs hat. Een anzwousch ze kennen war ëmmer gutt hei zu Lëtzebuerg. Hie kënnt et gutt hunn, mee hien huet keng Rou am Aarsch. Him geet et net duer, Chefdokter op der Kriibsstatioun ze sinn. Hie wëllt méi. Rett hien hei da net genuch Leit?

Hie rifft vu Port-au-Prince un. Hien ass direkt no dienen éischten Deg dohinner geflunn. Wéi nach alles am Koup louch. Hien huet misse Kanner op der Strooss behandelen. Ausser sengem Drot fir d'Amputatiounen hat hie net vill mat. "Em de Rescht këmmeren sech déi aner", hat hie gesot. Em de Rescht? Wat ass dat? Verbannen, sprëtzen, bieden a begruewen. Domadder wëllt hie näischt ze dinn hunn. Hien ass do fir ze amputéieren. Dofir ass hien dohinner geflunn. Hie seet, datt op Haiti d'Heiser bal all e Betonsdaach hunn, a wann die gefall kënnt, da ginn et elle Wonnen. Do hëlleft da just nach amputéieren. Dofir ass hien do, mat sengem Drot. Ass dat normal?

Ech sëtzen elo ganz alleng viru mengem Cognac. Wann dann elo en Erdbierwe kéim. Zack, alles ging zesummefalen. Alles. An en décke Koup. Alles dat, wat mir bis elo wichteg war. Wivill Präisser kruete mir bei Sites et Monuments schonns fir eis Alstaadt, fir all déi gelonge Restauratiounen? Et gesäit elo alles esou schéin aus, an dofir koum d'UNESCO, dofir kommen d'Touristen. Ech kämpfen elo schonns zanter 25 Joer géint de Verfall. De Verfall hei am Land. De Verfall vun diem Land. Mir hëllefen de Leit hier al Heiser nees schéin ze maachen. Esou wéi se eng Kéier waren. Wéi wa se nees jonk wieren. Wéi wann et nees jonk Heiser wiren. A wann elo esou een Erdbierwe kéim?

14.40 Auer. Et gëtt Zäit, ech misst elo goen. Ech wees net, firwat ech u mäi Schwéierpapp denken. Wéi hien deemools gestuerwen ass, ware mir zwee an der Klinik. Den Dokter sot, en hätt net méi fir laang, et ging net méi laang goen. No all diem, wat de Mann matgemaach hat, hunn ech dat gutt fond. Ewéi wann ech e Recht gehat hätt, et gutt oder schlecht ze fannen. Ech sollt bei hien heem fueren, säi beschte Kostüm siche goen. Wann Doudecher an d'Lued geluecht ginn, da gi se schéi gemaach. Se kréien die beschte Sonndessekostüm un, hier houbescht Schung, eng Seidekravatt. Ech hunn dem Schwéierpapp säin Hutt och mat an d'Klinik bruecht. Wéi sollen se him dien opgesat hunn?

Wéi ech deemools alleng am Schwéierpapp sengem Haus war, hunn op eemol d'Saachen ugefaangen, eng aner Bedeitung ze kréien. Hien hat d'Saachen, fir se esou ze benotzen, wéi hien dat fir richteg fond huet. Doduerch datt hien net méi do war, krueten d'Saachen nees hier eigentlech Bedeitung zréck. Mir ass et virkomm, wéi wa se sech ginge veränneren, wéi wa se op eemol gingen anescht ausgesinn. Wéi all d'Saachen op der Welt, wéi all Haus op der Welt, wéi d'ganz Welt selwer, hate si de Mënsch, deen se benotzt hat, iwwerlieft. Si waren elo just nach Saachen, sie haten déi

Bedeitung, déi mäi Schwéierpapp a se geluecht hat, verluer. An ech hunn hinnen dat ugesinn. Kënne Saachen sech veränneren?

14.52 Auer. Elo kommen ech ze spéit. Dien zweete Cognac, nach kee Kaffi bestallt. Ech kommen ze spéit. Um 15.00 Auer sollt ech mam Änder an der Klinik sinn. Dat sinn emol keng 10 Minutte méi. An nach kee Kaffi bestallt, a nach net bezuelt. D'Personal hei am Restaurant huet elo all Dësch fir den Owned gerëscht. Just mäi nach net. D'Wäifläsch steet nach op der besuddelter wäisser Dëschdecken, an zwee Cognacsglieser. Eent ass nach hallef voll. Ech kucken die roude Wäifleck op der Dëschdecken an ech muss nees un de Pierre denken. Hien huet elo schonns dräi Deg net méi ugeruff. Et wäert him jo näischt geschidd sinn. Marodéierent Bande vu Verbriecher, déi aus dienen zesummegefallene Prisongen fortgelaf sinn, maachen d'Insel onsécher. Fir si war d'Erdbierwen e Segen. De Pierre ass net virsiichteg. Hie passt net genuch op. Hie mengt, et kënnt him näischt geschéien. Hie mengt, wëll hien a sengem Liewen esou vill Guddes gemaach hätt, wier hien elo géint dat Béist geschützt. Hie gesäit dat wéi eng Wo. Déi wéist op dier gudder Säit ganz déif no ënnen, do dauert et laang, bis dat Béist eng Chance kritt, fir dat Gutt opzeweien. Mee gëtt et wiirklech esou een Handel mat Gutt a Béis?

15.07 Auer. Ech bezuelen. D'Serveuse ass nervös ginn, an ech hu keng Loscht, mech mat hier unzeleeën. Ech loossen hier 15 Euro Drënkgeld leien, dann ass hier "Iwwerstonn" mat mir net schlecht bezuelt. Et huet kee Wäert, elo erop an d'Klinik ze fueren, bis ech do sinn, ass den Änder scho nees fort. An alleng wëll ech och net do sëtzen. Den Änder ass Façadier. Hien huet e Betrieb. Ech hunn hien op der Aarbécht kenne geléiert. Hie laacht ëmmer a seet, hie ging meng al "Tutschen" nees nei schminken. Hie mengt d'Heiser. Hien ass esou, hie schwätzt esou. Hie mecht sech net vill Gedanken, mee hie mecht, wat muss gemaach ginn. Duerch hien hunn ech mäin ale Schoulfrënd Charel eremgesinn. Den Änder an hie ware gutt Kollegen. De Charel huet bei eis am Duerf gewunnt, mir sinn zesummen an d'Primärschoul gaangen, hunn der vill zesumme gestëppst an eis dono aus den Aë verluer. Ech war frou, de Charel nees erëmzehunn. Hie war e gudde Mënsch an hien hat dat net verdingt?

15.16 Auer. De Kaffi drenken ech hei ënnen am Bistro nieft dem Musée. An och dien drëtte Cognac. Wéi den Änder virun dräi Wochen ugeruff hat, war ech bal nieft de Kapp geroden: "Kanns du dech d'nächst Woch eng Kéier fräi maachen, de Charel läit an der Klinik. Bluttkriibs. D'Doktere soen, et

ass net méi fir laang. Mir musse viru maachen!” Den Änder wollt mech mat an d’Klinik huelen. Hie wollt, datt ech de Charel nach eng Kéier sollt gesinn, ier hie ging stierwen. Den Änder ass esou, hie mecht sech net vill Gedanken. Wat seet een engem, die wees, datt e nach just e puer Deg ze liewen huet, engem, dien seng Zukunft verluer huet?

15.24 Auer. Den Änder huet nach net ugeruff, fir ze froen, wou ech dru wir. D’läscht Woch sollte mir bei de Charel goen. Mee den Änder hat dien Dag virdrunn ugeruff a gesot, et ging op en Enn goen, et hätt kee Wäert. Ech war erliichtert, an hu mech geschummt. Mee dunn ass et iewer nach eng Kéier besser ginn, d’Doktere konnten sech dat net erklären. An elo sollte mir haut um 15.00 Auer an der Klinik sinn.

15.27 Auer, an ech sëtzen hei mat dem véierte Cognac viru menger zweeter Taass Kaffi. Ech hat mir fräi geholl fir mam Änder bei de Charel ze goen. Ech hat mech fräi gemaach. Firwat ginn ech net?

15.30 Auer. Eng SMS vum Pierre. Hien ass nees zréck zu Lëtzebuerg. “Solle mir een huele goen, den Owend? Da verzielen ech dir alles.” Zanter ech net méi bei menger Fra sinn, kann ech op esou SMSen direkt äntwerten, wéinstens hat d’Scheedung dee Virdeel! Ech soen him, wou ech sinn, da kann hien direkt heihinner kommen. Haut schafft hie bestëmmt nach net?

15.52 Auer. Den Änder hat elo ugeruff. Hie sot, datt et gutt war, datt ech net koum. De Charel ass de Mëtteg gestuerwen. En Donneschdeg gëtt hie begruewen. Hien hätt elo net vill Zäit, wëll en dem Alice, dem Charel senger Fra wëllt e bëssen ënnert Äerm gräifen. Mir geséichen eis dann um Begriefniss. Wann eppes wir, kënnt ech mech bei him mellen. “Wann eppes ass, kanns du dech bei mir mellen.” Wat soll da sinn?

Kuerz drop ass de Pierre komm. Hie war brong am Gesiicht, esou wéi wann en aus der Vakanz kéim.